

Biblický text označuje rôzne časti ľudskej bytosti: srdce, dušu, silu, myseľ, aby vyjadril celého človeka. Voči Bohu nemáme ukrývať nejakú tajnú 13. komnatu. Keď hovoríme o láske, nejde na prvom mieste o nejaký pocit alebo emóciu, ale o vyjadrenie celej našej existencie, ktoré prechádza do záväzku ako nášho slobodného rozhodnutia.

Väčšia požiadavka

Aj druhý Ježišov príkaz o láske k blížnemu jeho židovskí poslucháči veľmi dobre poznali. Pochádza z Knihy Levitikus 19, 18: „Nepomsti sa a neprechovávaj hnev voči príslušníkom svojho ľudu, ale miluj svojho blížneho ako seba samého! Ja som Pán!“

Pán Ježiš tento postoj zásadným spôsobom rozšíril vo svojej reči na vrchu aj na nepriateľov a prenasledovateľov: „Počuli ste, že bolo povedané: »Milovať budeš svojho blížneho a nenávidieť svojho nepriateľa.« Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú, aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je na nebesiach. Veď on dáva slnku vychádzať nad zlých i dobrých a posiela dážď na spravodlivých i nespravodlivých. Lebo ak milujete tých, ktorí vás milujú, akú odmenu môžete čakať? Vari to nerobia aj mýtnici? A ak pozdravujete iba svojich bratov, čo zvláštne robíte? Nerobia to aj pohania? Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec.“ (Mt 5, 43 – 48)

Jestvuje medzi týmito dvoma príkazmi rozdiel? Obidva vyžadujú lásku. Voči Bohu je použité slovo „celým“, tzn. ide o bezvýhradnosť a úplnosť. Avšak pri láske k blížnemu Boží Syn stanovuje mieru „ako seba samého“, tzn. nie viac, nie menej.

Boží Syn potvrdzuje, že na týchto dvoch príkazoch spočíva Zákon a Proroci. Grécky text doslova hovorí „visia Zákon i Proroci“, tzn. tieto dva príkazy unesú závažnosť a obsah všetkých prikázaní.

Tieto dva príkazy nachádzajú svoje naplnenie v Desatore, keď prvé tri prikázania vyjadrujú naše záväzky voči Bohu a ďalších sedem voči blížnemu. Žiadne prikázanie Desatora nie je možné naplniť a pritom obísť príkaz lásky k Bohu a k blížnemu.

autor: František Trstenský

zdroj: postoj.sk